

Školitelský posudek bakalářské práce Veroniky Rákosové: *Kvartérní vývoj koňovitých v ČR*

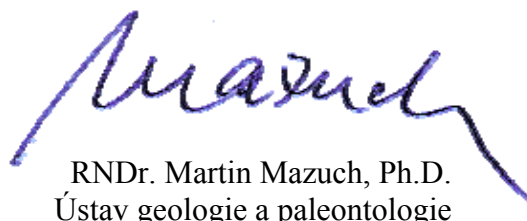
Předkládaná bakalářská práce (BP) obsahuje 41 stran textu, 16 obrázků s popisky. Práce je přehledně členěna na kapitulu úvodní, na kapitoly týkající se vývoje koňovitých v paleogénu a neogénu, dále pak kapitulu o vývoji koní během kvartéru, na což navazuje kapitola o vývoji samotného rodu *Equus*, který je jediným přežívajícím rodem koní v současnosti. V této kapitole se autorka zabývá i vlivem domestikace na zachování a diverzifikaci koní. V závěru řešitelka shrnuje dosažené poznatky a naznačuje směr dalšího výzkumu, kterému by se chtěla v budoucnu věnovat. Obrázky jsou zřetelné, řádně označené i s uvedením zdroje. Seznam literatury je obsáhlý a opravdu využitý (celkem 62 publikací z toho 3 česky psané) a je doplněný o internetové a ústní zdroje spolu se seznamem pramenů použitých obrázků.

Zadáním práce bylo vytvořit ucelený přehled vývoje koní v terminální části vývoje během kvartéru. K pochopení tohoto stavu bylo však potřeba proniknout i do problematiky předešlého vývoje, který formoval zástupce koňovitých od jejich vzniku během paleogénu až po změny během staršího a středního miocénu. Je pravda, že tyto první části práce poněkud zbytněly na úkor vlastního vývoje v kvartéru, ale podali přehledný vývoj celé skupiny.

Od čtvrté kapitoly po zbývající 2/3 BP se již autorka věnuje vývoji koní v kvartéru. Vzhledem k tomu, že koně jsou poměrně mobilní živočichové, kteří využívali výrazné vegetační a krajinné změny během kolísání teplot v kvartéru, bylo třeba postihnout poněkud větší oblast jejich výskytu než jen ČR. Toho se autorka zhostila velmi dobře. Zpracovala poznatky o přímých předcích současného jediného rodu *Equus* a jejich význam pro jednotlivé vývojové větve tohoto rodu (na úrovni podrodu). Poslední kapitola se zabývá již velmi podrobnou diverzifikací na úrovni poddruhů a v kapitole o vývoji koní během holocénu pak tuto problematiku zpestřuje domestikace a plemenitba. Tady mám drobnou výtku ohledně selekce několika plemen, u kterých není podrobněji definováno, proč byla vybrána právě tato. Na konci kapitoly se pak autorka věnuje některým skupinám koňovitých, které byli postiženy i opačným přístupem lidí a to jejich vyhubením (quagga, tarpan, kůň przewalského).

K práci mám i připomínky negativního charakteru, víceméně formálního charakteru. Autorka má tendence občas od věcné vědecké češtiny přecházet k poetickým výrazům, což sice práci oživí, ale zároveň roztříští jednotnost. Trochu vážnější je přítomnost některých obrázků, které jsou sice ilustracemi k informacím v práci uvedeným, ale v textu na ně chybí odkazy (konkrétně obr. 1,5,6,7,9,10). Čtenář pak má často pocit, že jsou tyto obrázky dosti samoučelné, jen aby v práci něco bylo. Každý máme nějaké slovo poř. frázi, kterou často (i nevědomky) používáme. U autorky je to sloveso dostat, které se vyskytuje opravdu ve velké míře.

Autorce se podařilo velmi dobře zorientovat v daném problému a osvojila si práci s informačními zdroji, kdy si většinu publikací i ostatních pramenů dokázala opatřit sama. Přesto bude potřeba ještě se poněkud zaměřit na vyhodnocování osteologického materiálu a geologicko-paleontologických souvislostí, kde vidím určité rezervy. Velmi dobře spolupracovala a dostavovala se na dojednané konzultace (což také nebývá vždy zvykem). Doporučuji tuto práci k obhajobě a hodnotím ji velmi dobře.

RNDr. Martin Mazuch, Ph.D.
Ústav geologie a paleontologie